

داری پیر هه لمه کیشە ٠٠٠ له شوینى تر ناروييته وھ*

عبدولاً علی/دانهاخ
مانگى-٣ ٢٠٠٥

شە ويک به ر لە وھ ى گولى ووشە كانم سيس بىت و، سە رچاوه ى ئەشك وشك كات، بەر لە وھ ى دلە ئى شقاوم بخە مە سە ر لە پى دە ستم و باخچە بە باخچە بىكىرم و بىلا وينمە و، لە خە وندا وھ ك نە رمابا دە نىڭتم بۇ بىتى، ئە وھ ندە دوور ٠٠ ئە وھ ندە دوور ٠٠ چون بالە فره ى خە يالە تىنوه كان، بۇ حونجە كردى زامە كان و ئە وشە وانھ ى بىھودە بە سە ر چوون، ئە و شە وانھ ى كراسە كانمان دە شورىد وھ ىلمان دە خست، بە هيواى وشك بونە وھ وپىاسە يە ك لە كۆلان و خوتىندە وھ ى عىشقە گوناھە كان، ئە و عىشقانە ى هە ر لە زە لە وھ دۇرانمان وھ ستيكى مالئاوايشى بۇ هە لە بىرین،

لە دېرىكدا بۇ ژنىكىم نوسىبىوو،
بە پۈستىكا ٠٠ قومى كە فى سە ر سنگتم بۇ بنىزە
چاوان تزىيە لە دالغە و
لە سە ريان دايىد نىم،

بە توش دە لىيم، ئىوارە يە ك ئە و دە مانھ ى هە تاو شان دا دە داۋ دە خزى بۇ مالە كانى بىر چونە وھ،
بىمكە بە جىگە رە يە ك و دامگىرىنى، ئە وھ ندە مە لەمژە تا دە بىم بە بۇنى پايززوو شارپىرە كە، م،
كە دە سەت بۇ ماسى يادە كان دە بە، وھ ك رۇز دە خزى، ئەتى دە تخومە وھ ناو سكم رە شتروو
روخسارم گە شتر دە بى،

ئە وھ ندە م خۇشىدە وېى
ھە ر دە لىي بە ر هە مى چاومى،
ئە وھ ندە نزىكى بە گىانم
پايزان لە رە نىم ٠٠ زستانان لە سە رم و
بە هاران لە سنگم و
هاوينان لە كورە ئى دلەمە چى،

تۇش دە توت!
قەت لە تۇنابىمە وھ
سەتىيە رى هە نىگاومى،
نېرگۈزى سە رە رى و
خە ونى شە وانتم،

لە دورە وھ دە نىڭتم دە بىسىت، بە دە نىگىكى لە رزۆكى توقىيە وھ وھ كە نازىبىه ك قورگى داغ
كرابىت گۇرانبىيە كە دەنگ چون رە شە با بىفرىنى و بە رداو بە ردى پېپىكەت، دە هات و
دە برا، چە ند گوناھبىوم دە تۇوت-بىيکە س و بىيەر بىياروو ھاودە م- منىش ھە لۇھ داۋ رېنگە م
دە بىرى، بانگم دە كردوو، تۇش دوور ٠٠ دوور، ھە ر لەم دوورە وھ وھ كە بە د مە سەتىك خۇى
بە پە نجه رە كاندا بادات، دە مووت نە، دارە كان ھاۋىيەت و وھ رزە كانىش ميوانى ھە مىشە يىتن،

وھ رە و بە يانىبىه ك
لە هە ناسە ئى خۇتىم هە لەكىشە،
با پېرىم لە شىنە و
سە رېزىبىم لە چىق،

ئە و كاتە ئى پېر دە بىم لە ناوت
بالىندە يىش سە يىرده كا
بە ر دە رىگا و پە نجه رە م ٠٠ ھاوارى بىنین و
ئاسمانىش چا وېركى
لە گە ل ئۇرم دە كا،

بە دەم كولى گۇرانى تتو ھاوارو گە رانى بىھودە ئى خۇمە وھ بە ئاكا ھاتم، ئە و شە وھ

دریزترین تاریکی له خویدا حه شار دابوو ، من وویران و ئه ویش بیخه م
ئه و کاته ئی، کچیک تاکی په نجه ره که ئی ده کاته وه و، سه مای چاوداگرتنیک ده کات به گه ردنی
شارا، یان شوشه ئی په نجه ره که ئی من که هاره ده کاو در او سینکانیشم وا ده زانن، ئیواره يه
توره يه ،

منیش ده لیم ،

بالنده يه ک، له لای روزه وه هاتونه وه و
پر ده نوکی روناکی بوهیناوم ،
ئه وه نده گه وره، ده لیز زه ویم و
باران بورو به میوان ،

ئه ویش ده لیز ،

تازه به چیده چی؟!

له ده ست خوم هه راسانم

کی زیانم لیده کری به ماچی!

دیده می به گیمان ،

سه رنج له چاو داوه که هه لدئ، له په رژینی پیل و ۰۰۰ ئه و کاته ئی به یه کدا ده ده ن ۰۰۰ ئه و
ده مه ش سه ریز ده بن له ناسور، شه قه ئی بالی بالنده م خویندوته وه و ۰۰۰ به لای بالی
شکاویشی وه گریاوم، سه رنج له ئه رخه وان دا وه، ئه و کاته ئی خوی له ره نگ هه لدھ کیشی و
له ژیز ماتیه کانیا نوستووم ، سه رنج له سکپری هه ور داوه ئه و کاته ئی ده ته قنی و ژوره که م
پر ده کات له مه راق و خه یال، له هه ناریکی که م ته مه ن ، کاتیک ته رای لیبی بالخیه و ده ستیک
نبیه مشتی فرمیسک کات به ده میه وه، له سیویک کاتی کچه ئه سمه ریکی سه رشیت، گازی لیده گری و
له پیکه نین و مه کرا لاسه نگ ده بن و، چاوی پرہ له ئاو ۰ به لام ناویک، روناکتر له رؤحیانه تی
منال، فینکتر له ده مکردنے وه ئی به یانیان ،

ده لیبی ئیواره م و

تو پیندا ده رؤی ،

سنگم پر پر له گولزار

هه ناسه م سه ریزه له به هار ،

بالیکم له کوچایه و

ئه وی دیم نوستوو ،

نه با برؤیت و نه تدوزمه وه

نه با بیبیته وه و لیره نه بم ،

به مندالی

نه بونی، به گریان ئاشنای کردم ،

دایکم به ماج ،

یه که میان له گه لاما گه وره بورو

دوهه میان زوو ناشت ،

سه رنج له گریانی دار داوه بوق گه لاكاني، کاتیک زه رد ده بن و به ر ده بنه وه و، ریبوارانی که یلی
غورو پی لیده نین و بیخه یال له کورتی ته مه ن و گری هه ناسه یان، ماج کردنی فرمیسک به
روخساری مناله وه ، له ماتی پایز وه ک ماتیه کانی تو، له وژنانه ش سه رنج داوه ۰ کاتی به
ریگادا ده رون و هه نگا وه کانیان روناکی لیده باریت ،

هه موو ره نگه کانم دی

له هه موو، با کان قومیکم خوارده وه

تا بی ووشک ترزوو

تا بی تینوو تر ده بم ،

ئه ئی سیوه ژن

وا ده ساله، هه موو شه وئی

پارچه يه کت لیده خوم و

نه که م ده که ی
نه تیر ده بم

گویی مه مکه کانت سه ری ئه و رمه یه
له پازنه ی ناشیل چه قی،
خوم له ئاواز چاوت هه لده کیشم
تا به نه مری سکپر بم.

به م هه مو خوزگه وه
پریاسکه ی مه راقم، بق کام ژوان هه لبگرم!
ئه م سه ره وه یلانه م
له یادی کامیانا سه ربرم!

ئه وه نده ماندووم
له ده فی دواز زکرو،
له مندالی دواز گربان و
له هه وری پاش باران ده چم،
به و حآله وه
له سپیده یاخی ده بم، قه له مه که م
له گه ل شه و ئاشتم ده کاته وه
کاغه زه کان ده منوین.
له گه ل تودا کانیه که روناکی چنده که بین
ماچی له به ربروات.

ده ساله توم له ناو خوما هه لگرنووه
ده ساله له ناو خزتا هه لتگرنووه
هه ر ده گه ریین
یه کتر نادوزینه وه

سه رنجم له هه ناسه کانی تور داوه، ئه و کاته ی کاغه زه کامن ته ر ده که ن، ئه و کاغه زانه ی بق
توم نووسی و ته مه نه دای نه دا بوقت بتیرم، له و دایکانه ی به په رویه کی ره ش ناوچاوبان
پیچاوه و چاوه روانی ها تنه وه ی کوره کانیان ده بانکوژی، سه رنجم له هه نگاو داوه به ر له
هاویشتن، له میلی سه عات که مان ده گرئ، له له نجه ی چله کان کاتی ژنیک به لایاندا ره تنده بی،
له گریان و توره بعون کاتی ده منوشه وه، له ده سته کامن له کاتی له رزینا، له توش که
زمینکت له دلما هه لکه ند، له یه که م زریکه ی له دایک بعونت و، له یه که م ماج که لیم دزیت،
بیرم له باران کردوتنه وه ئه و کاته ی خه یال ده خوستینی، له نوکته ی شه رمن و له پیکه نین
له ژیر به تانیداو، له کالی بار مه که، که بار ده کاو، له - سه بر تکردايه. که سه بری نه کرد.
گه ر ده مزانی!

ئه وه نده م ماج ده کردى، تاله ماجا ده خنکابين، تاكولان پر ده بورو له ماج، داره کان ماچیان
ده گرت و شار پر ده بورو له ماج، تامناله کان ناویان به ماج ده کراو قوتاپیان لاپه ره ی ماچیان
هه لده دایه وه، مامؤستاکان وانه ی ماچیان ده وته وه، تاله سه ر چاوه کانه وه ماج هه لده قولی و
خه لک ماچی ده خوارده وه و، به ماج خوی ده شت و ماچی ده پوشی.

ئیتر گورانیه ک نالیم، تو نه دوتبي
ماچی ناکه م تو نه دکردبی،
بوق جیز وانی ناچم
توه نسکت تیده رشتی.